

РЕШЕНИЕ

№245

гр. Перник, 27 септември 2011 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и първи септември, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: 1.СТЕФАН СТАНЧЕВ
2.ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев КНАХД №243/2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на И.В.П. *** против решение №526/07.07.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №307 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №2795/11.12.2010 г. на Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР - Перник, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) (ред.към 31.10.2010 г.) и на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДВП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 (двеста) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 2 (два) месеца.

В жалбата са наведени доводи изцяло срещу АУАН и издаденото въз основа на него НП, като не се сочи нито едно от касационните основания - пороци на потвърдителното решение на първата инстанция по чл. 348, ал. 1 от Наказателния кодекс (НК), във вр. с чл. 63, ал. 2, предл. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), които настоящият съдебен състав да обсъди. Но въпреки това и независимо, че съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 2, предл. 2 от ЗАНН касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, по силата на разпоредбата на ал. 2 от същия член се дължи служебна проверка

относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон.

Касационният жалбоподател, редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР – Перник, сектор „Пътна полиция“ не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, решението на Районен съд – Перник е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си. Приложените към жалбата снимки в подкрепа на защитната теза на касатора съдът определя като недопустими писмени доказателства още повече , че не е направено искане да бъдат ценени като такива .

Административен съд – Перник, след като взе предвид становищата на страните и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК намира, че жалбата е неоснователна по следните съображения:

Районен съд – Перник, на база на представените и събрани по делото доказателства е приел, че последните, преценени поотделно и в съвкупност са непротиворечиви и изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства. Въз основа на тях и след техния анализ е намерил за безспорно установено, че на 31.10.2010 г. в 18:40 h в гр. Перник, жалбоподателят управлявал МПС със скорост от 97 km/h при забрана за движение в населено място със скорост надвишаваща 50 km/h. Нарушението е установено с Трафик радар ТР 4Д №332, като регистрираните с него данни са предявени на водача. За така констатираното нарушение е съставен АУАН, който П. е отказал да подпише и същия е съставен в присъствието на още един свидетел при спазване правилото на чл.43, ал. 2 от ЗАНН. Въз основа на редовно съставения АУАН е издадено и процесното НП.

Вследствие на така установеното от фактическа страна пернишкият районен съд е приел от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление не страдат от пороци, които да обосновават извод за незаконосъобразност, както и че не са допуснати други съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя, които да съставляват основания за неговата отмяна. Относно размера на наложеното наказание районният съд е преценил същото като правилно, законосъобразно и справедливо определено, в граници и вид предвидени за съответното нарушение.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на първата инстанция.

При разглеждането на делото и постановяването на съдебното решение Районен съд – Перник не е допуснал нарушения, които по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН да съставляват основания за касиране първоинстанционния съдебен акт. В изпълнение на задължението си за дирене на обективната истина, съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от НПК, съдът е изслушал в хода на съдебното следствие показанията на актосъставителя и свидетеля по АУАН, събрал е и необходимите писмени доказателства и като ги е преценил съвкупно с останалите представени по делото данни ги е сметнал за достатъчни, за да се произнесе.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, свързани с наличие на пороци на НП, относно описанието на вмененото с него нарушение и обстоятелствата по извършването му. Фактическата обстановка е непротиворечиво и ясно описана, така че нарушителят да разбере какво нарушение му се вменява с оглед реализиране правото му на защита. Твърденията си, че е имал редица възражения, освен вписаното „несъгласие“ в АУАН без това да се преценява в негова тежест, жалбоподателят не е вписал в акта, включително и че не са му показани данните от радарара, въз основа на които е и съставения АУАН. Така това без да се вменява в негова тежест не може да обори доказателствената сила на АУАН, съставен при спазване на всички правила и приет като годно писмено доказателствено средство по силата на разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДВП и скрепен с относимите доказателства, така че да бъде издадено правилно и законосъобразно НП, в какъвто смисъл правилно се е произнесъл и районния съдия.

Относно размера на наложеното наказание настоящият съд смята същото за правилно и справедливо определено при спазване правилото на чл. 27, ал. 1 от ЗАНН и в съответствие с целите на административното наказване по чл. 12 от с.з,прието за такова и в потвърдителното решение на първата съдебна инстанция, която позиция се споделя от касационната инстанция.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция, след извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на решението на Районен съд – Перник пороци, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна или изменение, не се установиха.

Тъй като и настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №526/07.07.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №307 по описа на съда за 2011 г., с което е потвърдено наказателно постановление №2795/11.12.2010 г. на Началник сектор „ПП“ при ОД на МВР - Перник, издадено срещу И.В.П. за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ред.към 31.10.2010 г.)

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:п

ЧЛЕНОВЕ: 1.п
2.п